

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., ve věci žalobce: **Z. J.**, bytem x, právně zastoupen JUDr. Zbyňkem Dvořákem, advokátem se sídlem Jeronýmova 1894, 390 02 Tábor, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2015, č. j. 081703/2013/KUSK-DOP/ZAM, o odevzdání řidičského průkazu,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou zdejšímu soudu se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a zároveň potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, odboru technického a dopravního (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 7. 5. 2013, č. j. S-MUHO/725/2013 TAD13, kterým byly zamítnuty jeho námitky podané proti všem záznamům bodů jako neodůvodněné a zároveň bylo potvrzeno provedení záznamu 12 bodů ke dni 1. 4. 2013.

Žalobce namítl, že pokuta, která mu byla udělena v rámci blokového řízení Městskou policií Praha dne 20. 10. 2010, nemůže být zákonným podkladem pro zápis bodů do registru řidiče. V daném případě podle něj došlo ke zjevnému zneužití pravomoci městské policie, protože obecní policie není v souladu se zákonem oprávněna udělit blokovou pokutu za jízdu na červenou.

Dále namítl, že opakovaně v průběhu řízení o námitkách správní orgán upozorňoval, že po něm nežádá zahájení ani vedení přezkumného řízení, nýbrž pouze opatření originálů podkladů, které vedly správní orgán k provedení záznamů do karty řidiče, a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, podle kterého *„Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů“*. Zdůraznil, že po správním orgánu žádal, aby byl informován, až budou tyto podklady opatřeny. Navrhl proto zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce podal dne 11. dubna 2013 námitky proti záznamu bodů, které byly formulovány obecně, bez jakýchkoliv konkrétních tvrzení. Konkrétní tvrzení uvedl ve svém podání ze dne 25. 4. 2013 pouze k záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení městskou policií. Zdůraznil, že si správní orgán prvního stupně vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobce pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Rovněž uvedl, že dne 19. dubna 2013 převzal žalobce osobně oznámení o zahájení řízení o námitkách, kde byl poučen, mimo jiné, i o možnosti nahlížet do spisu a podávat vyjádření a návrhy důkazů s uvedením místa a lhůty, do které bude rozhodnuto. Žalobce se tak měl a mohl seznámit se shromážděnými podklady (rozhodnutí a pokutové bloky) pro zápis bodů do registru (dne 15. dubna 2013 byl doručen poslední pokutový blok). Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce byl opakovaně informován o tom, že počet bodů za pokutu uloženou městskou policií není započítáván, ale i na to, že součet bodů uložený na základě přezkoumaných podkladů dosahuje (bez započítání bodů za pokutu uloženou městskou policií) celkového počtu 13 bodů, a je dostačující pro uložení povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Proto navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Tuto žádost soud usnesením ze dne 20. 4. 2015, č. j. 46 A 32/2015-22, zamítl.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Dne 11. 04. 2013 správní orgán I. stupně obdržel námitky podané žalobcem proti oznámení o dosažení 12 bodů, když odvolatel uvedl, že podává námitky proti záznamům bodů v registru řidičů provedeným ke dni 01. 04. 2013 (3 body), ke dni 20. 11. 2012 (3 body), ke dni 29. 11. 2011 (7 bodů) a ke dni 19. 10. 2010 (5 bodů), a to z důvodu, že si není spáchání přestupků vědom a případně, že záznamy nebyly učiněny za splnění všech zákonných podmínek. Zároveň žalobce požádal o doplnění spisové dokumentace o pokutové bloky a rozhodnutí, na základě kterých byly jednotlivé bodové záznamy učiněny. V závěru svého podání požádal o vyrozumění, že veškerý spisový materiál byl shromážděn.

Správní orgán I. stupně doplnil spisovou dokumentaci o pokutové bloky, vystavené na základě blokových pokut uložených žalobci dne 01. 04. 2013, dne 20. 11. 2012 a dne

19. 10. 2010. Spisová dokumentace byla dále doplněna o rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, Odbor technický a dopravní, ze dne 29. 11. 2011, č. j.: S-MUHO/4541/2011/TAD 204, které nabylo dne 29. 11. 2011 právní moci a v důsledku kterého bylo v registru řidičů žalobci zaznamenáno 7 bodů.

Správní orgán 1. stupně následně po obdržení námitek a doplnění spisové dokumentace o požadované podklady vydal dne 18. 04. 2013, pod č. j.: S-MUHO/725/2013 TADIO, oznámení o zahájeném správním řízení, kterým žalobci sdělil, že dne 11. 04. 2013 bylo zahájeno řízení o námitkách. Dále správní orgán I. stupně odvolateli sdělil, že byla provedena kontrola registrace přestupků zařazených do bodového hodnocení se závěrem, že byly zaregistrovány ve správném počtu. Žalobce byl dále vyrozuměn o tom, že 12 bodů dosáhl ke dni 01. 04. 2013 na základě pravomocných rozhodnutí, která byla na druhé straně písemnosti označena. Součástí písemnosti bylo zároveň i poučení žalobce o jeho právech v daném řízení. Z této písemnosti dále vyplývá, správní orgán 1. stupně žalobci sdělil, že svá práva účastníka řízení může uplatnit ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení, a to u správního orgánu 1. stupně. V závěru oznámení pak správní orgán 1. stupně žalobci sdělil, že po uplynutí této lhůty, ve které mohl uplatnit svá práva, bude vydáno rozhodnutí.

Na výše označené oznámení žalobce reagoval písemným podáním, které správní orgán 1. stupně obdržel dne 25. 04. 2013. V úvodu podání uvedl, stejně jako v prvotních námitkách, že napadá záznamy provedené ke dni 01. 04. 2013 (3 body), ke dni 20. 11. 2012 (3 body), ke dni 29. 11. 2011 (7 bodů) a ke dni 19. 10. 2010 (5 bodů). Rozdílně od prvotních námitek, které podal pouze v obecné rovině, se ve svém podání vyjádřil k záznamu 5 bodů provedenému na základě blokové pokuty uložené mu Městskou policií Praha za jízdu na červenou. K uvedené blokové pokutě mimo jiné uvedl, že městská policie nebyla oprávněna tento přestupek projednat, a proto mu pak nemohly být za tento přestupek zaznamenány ani příslušné body. Žalobce ve svém písemném vyjádření dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 08. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, ve kterém je označeným soudem mimo jiné konstatováno, že v případě pochybností o údajích uvedených v Oznámení o uložení blokové pokuty je nezbytné vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti uvedené v oznámení, např. část pokutového bloku, který by prokázal, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. V závěru podání žalobce uvedl, že je logické, že k jednotlivým formálním náležitostem se účastník řízení může vyjádřit teprve v okamžiku, kdy budou správním orgánem podklady pro zápis jednotlivých bodových záznamů opatřeny.

Správní orgán I. stupně po obdržení výše uvedeného písemného vyjádření vydal dne 06. 05. 2013, pod č. j.: S-MUHO/725/2013 TAD12, usnesení, kterým postoupil písemné vyjádření žalobce, a to v jeho části týkající se podnětu k prohlášení nicotnosti pokutového bloku ze dne 19. 10. 2010, Městské policii Praha, která předmětnou blokovou pokutu žalobci uložila.

Dne 7. 5. 2013 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, kterým námitky žalobce, podané proti všem záznamům bodů, zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 01. 04. 2013 potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že není věcně ani místně příslušný k tomu, aby rozhodoval o skutečnostech, zda konkrétní orgány (v tomto případě Městská policie Praha) postupovaly v souladu se zákonem a zda blokové řízení bylo ukončeno a provedeno v souladu s platnou legislativou. Z tohoto důvodu byla formou usnesení postoupena písemnost žalobce jako podnět k prohlášení nicotnosti (nulity) vydaného rozhodnutí řešeného v blokovém řízení Městské policii hl. m. Prahy. Dále uvedl, že

i v případě, že tento přestupek, respektive blokové řízení týkající se projednání tohoto přestupku vedeného pod čj.: MP ÚCÚ ÚRP - 92711/2010/4, bude prohlášeno za nulitní, bude stále dosaženo výše 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že správní orgán I. stupně žalobci prokazatelně oznámil, že je vedeno řízení o námitkách, poučil žalobce touto písemností o jeho právech v řízení a k jejich uplatnění mu poskytl lhůtu 5 pracovních dnů, ve které se mohl u správního orgánu I. stupně se spisovou dokumentací i seznámit. Ze spisové dokumentace dále nepochybně vyplývá, že v době vyhotovení písemnosti „Oznámení o zahájeném řízení“ již byla spisová dokumentace doplněna o odvolatelem požadované pokutové bloky. Naděvší pochybnost je tedy zřejmé, že pokud by se žalobce ke správnímu orgánu I. stupně dostavil tak, jak mu bylo umožněno a o tomto byl i poučen, s podklady pro vydání rozhodnutí by se seznámil a mohl se k nim i vyjádřit. Žalobce se však pouze písemně vyjádřil, aniž by se ve stanovené lhůtě ke správnímu orgánu I. stupně dostavil a s podklady se seznámil. Sám se tedy vzdal práva na seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož se pak nemohl k nim ani relevantně vyjádřit. Jeho vyjádření před vydáním rozhodnutí tak bylo v této souvislosti zcela irelevantní, když pokutové bloky již byly součástí spisové dokumentace.

Dále uvedl, že předmětem řízení o námitkách není přezkum pravomocných správních aktů. Jak vyplývá z dikce ustanovení § 73 odst. 2 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, jsou naopak správní orgány při své činnosti pravomocnými rozhodnutími vázány, tedy musí být na ně nahlíženo jako na správné a zákonné správní akty, a to až do okamžiku, než by je případně příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásil za nezákonné a zrušil je, anebo je prohlásil za nicotné. V daném případě však taková situace nenastala, a správní orgán I. stupně proto při posouzení tohoto záznamu postupoval v souladu s platnými právními předpisy. Žalovaný dále konstatoval, že i v případě, že by byl předmětný pokutový blok, v důsledku kterého bylo odvolateli zaznamenáno 5 bodů, příslušným orgánem přezkumu prohlášen za nicotný a došlo by k opravě celkového počtu bodů, neměla by tato skutečnost žádný vliv na meritum věci, tedy na skutečnost, že odvolatel ke dni 01. 04. 2013 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů. Jak je z výše konstatovaných podkladů zřejmé, odvolatel této rozhodné hranice dosáhl prokazatelně na základě pokut uložených mu pravomocným rozhodnutím ze dne 29. 11. 2011 (PM nastala dne 29. 11. 2011), v blokovém řízení dne 20. 11. 2012 a v blokovém řízení dne 01. 04. 2013. Na základě těchto pokut odvolatel dosáhl celkem 13 bodů. Pro posouzení zde projednávané věci tak jsou rozhodné právě tyto 3 podklady.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán /§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (s. ř. s.)/. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

První žalobní námitka se týká záznamu v registru řidičů, učiněného na základě pokuty udělené v rámci blokového řízení Městskou policií Praha dne 20. 10. 2010. Tato námitka je sice důvodná, ale nemá vliv na rozhodnutí ve věci. Soud souhlasí se žalobcem v tom, že Městská policie Praha při uložení předmětné pokuty žalobci překročila svou pravomoc, jelikož, je oprávněna ukládat pokuty v blokovém řízení toliko v případech uvedených

v ustanovení § 86 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, přičemž nerespektování světelné signalizace mezi tyto případy nespadá (srovnej též stanovisko veřejného ochránce práv ze dne 12. 5. 2011, sp. zn. 1233/2011/VOP). Vzhledem k tomu neměla být tato bloková pokuta pro účely záznamu bodů brána v potaz, jelikož byla rozhodnutím nicotným, kterým správní orgán nebyl nijak vázán a které bylo nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů. Pokud by tato pokuta byla rozhodná pro závěr, že žalobce dosáhl 12 bodů, byla by napadená rozhodnutí správních orgánů bez pochyby nezákonná. Tak tomu však v projednávané věci nebylo. Správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích správně uvedly, že i při nezapočítání bodů za pokutu udělenou Městskou policií Praha dosáhl žalobce hranice 12 bodů a soud s tímto závěrem souhlasí. Žalobce totiž této rozhodné hranice dosáhl na základě pokut uložených mu pravomocným rozhodnutím ze dne 29. 11. 2011 (7 bodů), v blokovém řízení dne 20. 11. 2012 (3 body) a v blokovém řízení dne 01. 04. 2013 (3 body). Na základě těchto pokut žalobce získal celkem 13 bodů, a dosáhl tak hranice 12 bodů podle ustanovení § 123c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Soud tak shrnuje, že žalobce dosáhl hranice 12 bodů i bez započítání bodů za pokutu udělenou Městskou policií Praha, správní orgány tuto skutečnost ve svých rozhodnutích uvedly a řádně odůvodnily, a jejich rozhodnutí proto v soudním přezkumu obstojí. Pokud dojde k vydání nového řidičského průkazu, dojde u žalobce k vymazání všech doposud evidovaných bodů včetně 5 evidovaných neoprávněně (§ 123d odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Žalobce dále namítl, že nebyl informován, že správní orgán prvního stupně opatřil podklady pro své rozhodnutí – předmětné blokové pokuty a správní rozhodnutí. Tato námitka není důvodná. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že správní orgán prvního stupně shromáždil kopie všech předmětných blokových pokut a rovněž kopii správního rozhodnutí ze dne 29. 11. 2011 ještě předtím, než žalobci oznámil dne 19. 4. 2013 zahájení správního řízení – ostatně v tomto oznámení správní orgán prvního stupně uvedl, že provedl kontrolu právní moci jednotlivých rozhodnutí. Zároveň správní orgán žalobci dne 19. 4. 2013 sdělil, že může ve lhůtě 5 pracovních dnů nahlédnout do správního spisu. Soud tak konstatuje, že správní orgán prvního stupně beze zbytku dostal svým zákonným povinnostem (shromáždil potřebné podklady a umožnil žalobci uplatnit jeho práva) a je toliko rozhodnutím žalobce, že svého práva nahlédnout do správního spisu (a seznámit se tak i s předmětnými rozhodnutími) nevyužil. Požadoval-li žalobce výslovné sdělení správního orgánu o tom, že jsou konkrétní dokumenty součástí správního spisu, nemá tento požadavek oporu v platné právní úpravě a jeho nesplnění nemůže vést k nezákonnosti napadeného rozhodnutí, jelikož § 36 odst. 3 správního řádu byl dodržen-a to tím spíše, že požadované podklady byly součástí správního spisu již v době, kdy byl žalobce o zahájení správního řízení informován.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s., zamítl. Ve věci rozhodoval soud bez jednání, jelikož účastníci s takovým postupem vyslovili souhlas podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému pak náklady řízení nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. června 2016

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová